

роди і ін. Пошук нових ідей в сфері проектування ведеться в області інтеграції природи і архітектури на морфологічному, функціональному, або естетичному рівнях для уникнення екологічної катастрофи. Процес переходу архітектурно-будівельної індустрії на екологічні стандарти діяльності, що відповідає концепції сталого розвитку, стає найважливішим державним завданням. Озеленені дахи і фасади будівель, пішохідні платформи, багаторівневі ландшафтні системи все частіше з'являються в сучасних проектах, але ще не стали масовою повсякденною практикою. Запропонована архітектура близька до природи, є частиною екосистеми, що не порушує природної рівноваги.

Характерною рисою природо інтегрованої архітектури є «перетікання» простору - об'єднання в єдину композицію будови і ландшафту за рахунок ярусності, передачі через форму споруди ритміки природного рельєфу.

Таке «зелене» рішення будівництва споруд сприяє підвищенню захисних сил людського організму, а також стимулює подолання різних психічних розладів, ймовірність яких в мегаполісах особливо велика.

Таким чином, архітектура не проявляє своєї індивідуальності, а повністю знаходиться в підпорядкуванні у навколишнього ландшафту що є запорукою сталого розвитку суспільства і людства в цілому.

СУЧАСНІ СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ АРХІТЕКТУРНОЇ ОСВІТИ

Москаленко Д.А.

Науковий керівник - Криворучко Н.І., канд. архіт., доцент

Актуальність. За останні двадцять років архітектурно-містобудівна освіта зазнала суттєвих змін. А попереду – нові зміни, динаміка яких тільки зростає, бо зростає динаміка розвитку суспільства, яке потребує інноваційних змін. Ускладнились процеси їх прогнозування і час вимагає швидкої реакції на них.

Мега (ідея). Архітектурна освіта — система спеціальної підготовки й перепідготовки професійних архітекторів, яка здійснюється у навчальних закладах; включає передачу фахових знань, умінь і навичок архітектурного проектування. Архітектурна освіта веде свій початок від безпосереднього навчання у майстра в процесі спільної практичної діяльності. Виокремлення підготовки архітекторів у самостійну систему починається від кінця 16 століття як результат поділу їхньої праці на проєктну та будівничу.

Основні результати дослідження.

По-перше, уся освіта глобалізується у світовому масштабі. Це означає, що будь-яка інформація з однієї точки світу в іншу передається дуже швидко. З одного боку, це спричинює кризу ідей, а з другого – комунікація в архітектурному середовищі активізується і налаштовується через сучасні ЗМІ – інтернет, фейсбук або ArchDaily і інші архітектурні портали.

По-друге, система професійної освітньої комунікації змінюється: все більше студентів навчаються або збираються навчатися в різних країнах світу. Окрім того, з'являються все нові й нові інтернет-портали інтерактивних архітектурних майстер-класів і лекцій світових лідерів – та архітекторів-проектувальників. Освітні програми стають міжнародними.

По-третє, технології та технологічний підхід у архітектурному проєктуванні невідворотно набувають все більшого значення, чим зумовлюється потреба у визначенні рівня їх важливості та адекватного місця у змісті архітектурної освіти, у її формах, методах і засобах. Інформаційні технології архітектурного проєктування змінилися: від комп'ютера як інструмента креслення в автоматичному режимі – через інтерактивну комп'ютерну графіку та параметричну архітектуру – до нового рівня – інформаційного моделювання будівель і міста (BIM; CIM) з використанням нових засобів освоєння навколишнього середовища у контексті концепції сталого розвитку.

В-четверте, нині відбувається суцільна технологізація (системна комплексна і безсистемно-спонтанна) усіх складових архітектурної освіти – змістового, процесуального і результативного, а саме: технологізується дидактичне конструювання змісту освіти; розробляються і впроваджуються у освітній процес різноманітні педагогічні технології; навчання майбутніх архітекторів спрямовується на опанування новітніх технологій архітектурної діяльності з одночасним збереженням рис і особливостей, усталено-притаманних такій діяльності.

В-п'ятих, у сучасних студентів є дуже значне бракування практики своїх знань на реальних будівельних об'єктах. Через це студенти не знають, із якими реальними проблемами можуть зіткнутися та не уявляють масштабів робіт. Через це студентам на виході із університету дуже важко знайти роботу та одразу зрозуміти реальну структуру праці.

Апробація та впровадження результатів дослідження. Окресливши ситуацію в містах України та проблеми впровадження нових технологій архітектурної освіти, можна виділити і методи, що сприятимуть досягненню нових систем для вдосконалення архітектурної освіти в Україні на рівні інших країн Європи. По-перше, метод пере-

осмислення наукових умов і норм, що залишилися ще з часів СРСР. По-друге, аналіз технологічного підходу в архітектурному проектуванні. По-третє, аналіз технологізації (системно-комплексна і безсистемно-спонтанна) усіх складових архітектурної освіти – змістового, процесуального і результативного.

На тлі усіх цих об'єктивних перетворень спостерігається криза фахової архітектурної освіти – навіть у розвинених країнах. Знання стали дискретними, без тісного взаємозв'язку. Дуже важливо, що освітні програми набули міжнародного характеру та рівня. Це значно підвищить підготовку майбутніх архітекторів до справжньої реальної праці.

Висновки. Головна проблема в архітектурній освіті – невідповідність ЄС норм і методів подачі реального досвіду роботи із реальними об'єктами. Необхідно розроблення комплексних підходів, систем, програм та методики на всіх рівнях освітньої структури, адже тільки за таких умов можливе досягнення реально ефективного та затребуваного ефекту від архітектурної освіти.

Таким чином можна підвищити свій рівень в світовій архітектурі та досягти балансу та гармонії між якістю, практичністю та естетикою в архітектурі міста та країни в цілому, та відновимо комфортне середовище для українців.

СТАЛА АРХІТЕКТУРА ОСКАРА НІМЕЙЄРА І ЛЕ КОРБЮЗЬЄ

Павлюх В.В.

Науковий керівник – Криворучко Н.І., канд. архіт., доцент

Бразильський модерніст Оскар Німейєр (1907-2012) любив криві лінії і уникав прямих кутів. Головним мотивом його роботи були вигнуті лінії, виконані в залізобетоні. Криві відображені в його мемуарах «Криві часу», опублікованих в 2000 році (літературно «Вигини часу»)-обігнали свій час. Німейєр, створив унікальний стиль архітектури, який заснований на пластичній свободі, де впровадив повне використання бетонного потенціалу в якості основного будівельного матеріалу.

До шістдесятих років, розробляючи спортивно-розважальний комплекс в місті Пампульє, Оскар Німейєр вразив світову спільноту архітекторів, коли відмовився від стандартних рішень в стилі тодішніх формально раціональних напрямків модернізму і звернувся до архітектури з унікальною фантазією і несподіваними формами.

Унікальний архітектор в 60-х роках почав проектувати важливі громадські будівлі в новій столиці Бразилії – Бразиліа (рис.1-2). Сьо-